

# Паниум — Числото седем

*Даниил 11 разкрит: Пророчески линии от 1989 г. до неделния закон*

Jeff Pippenger

2025-03-15

Работим върху това да приведем в съгласие всички линии на Даниил единадесета глава във връзка със скритата история на четиридесети стих, която представя периода от 1989 година до неделния закон в Съединените щати. Нашето призвание като изследователи на пророчеството е правилно да разпределяме словото на истината.

Старай се да представиш себе си одобрен пред Бога, работник, който няма от какво да се срамува, като правилно разпределя словото на истината. 2 Тимотей 2:15.

Единадесета глава на Даниил може да бъде разделена на десет пророчески линии. Стихове от първи до четвърти представляват една пророческа линия. Стихове от пети до девети представляват втора линия. Десети стих представлява трета линия. Стихове единадесети и дванадесети представляват четвъртата линия. Петата линия са стихове от тринадесети до петнадесети. Шестата линия са стихове от шестнадесети до двадесет и втори. Седмата линия са стихове двадесет и трети и двадесет и четвърти. Стихове от двадесет и четвърти до тридесет и първи са осмата линия. Стихове от тридесет и първи до четиридесети са деветата линия, а десетата и последна линия са стихове от четиридесети до четиридесет и пети. Тези десет линии трябва да бъдат събрани заедно, ред след ред.

Кого ще научи на знание? и кого ще направи да разбере учение? Отбитите от млякото и отделените от гърдите.

Защото заповед трябва да бъде върху заповед, заповед върху заповед; ред върху ред, ред върху ред; тук малко и там малко:

Защото с заекващи устни и с друг език ще говори на този народ. На които Той каза: Ето покоят, с който можете да дадете почивка на уморения; и ето освежението; но те не искаха да чуят.

Но словото Господне им бе: заповед върху заповед, заповед върху заповед; правило върху правило, правило върху правило; тук малко и там малко; за да идат, и да паднат назад, и да бъдат строшени, и уловени в примка, и хванати. Исаия 28:9–13.

Всяка от десетте пророчески линии, разбира се, е взаимосвързана с останалите, но във всяка линия може да бъде разпозната определена тема. Макар всяка линия да има основна тема, линиите съдържат повече от едно-единствено свидетелство. Възнамерявам да определя всяка от темите в десетте линии.

## Първи ред

И аз в първата година на Дарий мидянина застанах да го подкрепя и да го укрепя. А сега ще ти явя истината. Ето, още трима царе ще се издигнат в Персия; а четвъртият ще бъде много по-богат от всички тях; и чрез силата си, посредством богатството си, ще подбуди всички против царството на Гърция. И ще се издигне един могъщ цар, който ще владее с голяма власт и ще върши според волята си. А когато се издигне, царството му ще се разбие и ще се раздели към четирите небесни ветрове; но не за потомството му, нито според властта, с която е владеел; защото царството му ще бъде изтръгнато и дадено на други, освен на тях. Данииел 11:1–4.

Първата година на Дарий отбелязва края на седемдесет години, като по този начин определя едно пророческо време на края. До трети стих Александър Велики установява своето световно царство, а в четвърти стих неговото царство трябваше да бъде изтръгнато и разделено към четирите ветрове. Приемането на Дарий като времето на края през 1989 година ни позволява да преброим царете, представени във втори стих. Когато Гавриил заявява в първи стих: „Също и в първата година на Дарий“, той продължава онова, което съобщи на Данииел в началото на видението, започнало в десета глава.

В третата година на Кир, персийския цар, се откри едно нещо на Данииел, когото наричаха Валтасар; и това нещо беше истина, но определеното време беше дълго; и той разбра това нещо и имаше разбиране за видението. Данииел 10:1.

Ориентирът, който представлява „време на края“, съдържа два символа. „Времето на края“ за пророческата линия на Моисей беше раждането на Аарон, последвано три години по-късно от раждането на Моисей. Аарон и Моисей са двусъставният символ на „времето на края“ в тяхната история и са предобраз на раждането на Йоан Кръстител и на Исус шест месеца след това. „Времето на края“ през 1798 година отбелязва пленяването на римския папа, който впоследствие умря в плен през 1799 година. От „първата година на Дарий Мидянина“ до „третата година на Кир, персийския цар“; Дарий и Кир представляват „времето на края“ през 1989 година, защото всички пророци говорят повече за последните дни, отколкото за дните, в които са живели.

А всичко това им се случи като образци; и бе написано за наше наставление, върху които са дошли последните времена на света. 1 Коринтяни 10:11.

Дарий и Кир представят Роналд Рейгън и Джордж Буш-старши през 1989 година. И двамата бяха президенти през онази година. Първият стих на единадесета глава поставя видението в третата година на Кир, което би представляло Джордж Буш-старши, който последва Рейгън, както Кир последва Дарий. Вторият стих заявява, че още трима царе ще се издигнат, а четвъртият ще бъде много по-богат от всички тях. Последното „време на края“ в единадесета глава започва през 1989 година и посочва, че след Джордж Буш-старши още трима царе ще се издигнат, като по този начин се определят тримата президенти, които последваха Буш-старши. Тези трима царе бяха Бил Клинтън, Джордж Буш-младши, Барак Обама, а след това най-богатият президент, Доналд Тръмп, чрез „силата си“ и „чрез богатствата си ще подбуди всички против царството на Гърция“.

След това трети стих въвежда Александър Велики и по този начин го представя като образ на последния водач на Организацията на обединените нации, който в последните дни се съюзява с папството, но който, подобно на папството, достига своя край. Организацията на обединените нации е седмото царство, представено като десет царе в Откровение седемнадесета глава, и съюзът на десетте царе се съгласява да даде своето седмо царство на папския звяр за един символичен час.

И десетте рога, които видя, са десет царе, които още не са получили царство; но получават власт като царе за един час заедно със звяра. Те са единомислени и ще предадат силата и мощта си на звяра. Те ще воюват с Агнеца, и Агнецът ще ги победи; защото Той е Господ на господарите и Цар на царете; и онези, които са с Него, са призвани, избрани и верни. Откровение 17:12–14.

Тези десет царе са представени от стихове три и четири, а също и от историята на възхода и падението на Александър Велики, който изпълни тези стихове през четвъртия век. Гърция е третото царство в библейското пророчество и е символ на змея — една трета от тройния съюз на змея, звяра и лъжепророка. На кръста надписът „Цар на юдеите“ бе записан на еврейски, латински и гръцки; като представяше юдеите, римляните и останалите множества от другите народи, които щяха да бъдат в Ерусалим на Пасхата. Гърците представят змея, римляните представят звяра, а юдеите бяха лъжепророкът.

Първите четири стиха на единадесета глава посочват края на земната драконова сила, която блудства с папската власт, когато човешкото време на изпитание приключва. Стихове трети и четвърти посочват окончателното въздигане и падение на последното проявление на земна драконова сила. Тези стихове се наслагват върху последните шест стиха, които посочват края на звяра, който блудства с земните царе. Началото и краят на единадесета глава посочват историята, в която Божиите врагове достигат своя край, без да има кой да им помогне. Първите четири стиха, съотнесени към последните шест стиха, по този начин носят символиката на Десетте заповеди — с плоча на първите четири заповеди и плоча на последните шест заповеди, като същевременно символизират и изпитание чрез числото десет.

Първите четири стиха представляват начало, което илюстрира края, като същевременно утвърждава, че вестта започва при „времето на края“ през 1989 година. Тези стихове обхващат периода от 1989 година до приключването на човешкото изпитателно време, като по този начин обобщават вестта на последните шест стиха, които представляват увеличеното познание, разпечатано през 1989 година, и посочват събитията, свързани с приключването на изпитателното време.

Тези стихове предоставят пророческата опора, чрез която да се разпознае, че, започвайки от 1989 г., ще има общо осем президенти, като осмият ще бъде от седемте предишни президенти; така откъсът се свързва със загатката за това, че осмият е от седемте — пророческа характеристика, която е настояща истина в последните дни.

Темата, която може да бъде разбрана чрез стиховете, е окончателното унищожение на силата на змея, която блудства с тирската блудница. Блудницата блудства с всички земни царе, но както древна Франция стана първородна дъщеря на Католическата църква, когато Хлодвиг посвети трона си на папството през 496 година, така и земният звяр на Съединените щати също ще бъде първият от царете, който ще блудства с блудницата при неделния закон. Както в последните шест стиха първите четири стиха посочват и подчертават и трите сили, които водят света към Армагедон, така темата в първите четири стиха е силата на змея, представена от Гърция и Александър Велики.

Рейгън започна поредицата от осем президенти, която сега е довела до последния от осемте президенти. Осмият президент ще издигне образа на звяра и ще наложи неделен закон в Съединените щати, като същевременно ще посредничи за споразумение, което ще го направи глава на Организацията на обединените нации, която именно в този момент ще встъпи в световни отношения между църква и държава под предлог, че решава нарастващата война на радикалния ислям.

Преходът на Съединените щати, които са земният звяр от тринадесетата глава на Откровение, от това да бъдат шестото царство на библейското пророчество към главата на седмото царство на библейското пророчество, като същевременно довеждат до завършек незаконната връзка с осмото царство на библейското пророчество, е илюстриран от първи стих, който посочва 1989 година, чрез президентите, които водят до неделния закон в Съединените щати, и непосредствено след това се посочва как се надига могъщият цар. Този могъщ цар е Тръмп, който поема контрол над Организацията на обединените нации, която сега е в процес на разрушаване в подготовка за неговите искания.

## Втори ред

Стихове пети до девети представляват първото споменаване и пункт по пункт илюстрацията на битката между северния и южния цар, която цялата глава използва като основен пророчески фон. Стих пети излага темата на този пасаж.

И южният цар ще бъде силен, както и един от неговите князе; и той ще надделее над него и ще владее; владичеството му ще бъде голямо владичество. Даниил 11:5.

Птолемей I Сотер и Селевк I Никатор са представени в стиха. И двамата бяха една четвърт от „Диадохите“ (означаващо „наследник“) на царството на Александър. Селевк е първият „цар на север“ в единадесета глава и, в съгласие с езическия Рим, папския Рим и съвременния Рим, Селевк беше утвърден като пророческия цар на север едва след три основни победи или повратни събития: възвръщането му на Вавилон през 312 г. пр. Хр., битката при Ипс през 301 г. пр. Хр. и битката при Корупедион през 281 г. пр. Хр. Тези движения победиха главните му съперници, разшириха империята му и затвърдиха господството му в региона.

Втората линия започва с разпознаването на северния и южния цар в разграничение от всички други наследници (Диадокси) на разделеното царство на Александър. Тя започва с

установяването, че северният цар получава власт едва след три завоевания. След това, в историята на борбата за господство, която се разгръща след смъртта на Александър в стихове шести до девети, се разпознава период, който завършва с повалянето на северния цар от южния цар. Това е първият от трите пъти в единадесета глава, когато южният цар надделява над северния цар. Те предоставят три вътрешни свидетелства в самата глава, които ясно установяват ориентирите на историята, водеща до това южен цар да победи северен цар.

И южният цар ще стане силен, както и един от неговите князе; и той ще стане по-силен от него и ще владее; владичеството му ще бъде голямо владичество. И след изтичането на години те ще се съюзят; защото дъщерята на южния цар ще дойде при северния цар, за да сключи споразумение; но тя няма да задържи силата на мишцата; нито той ще устои, нито неговата мишца; а тя ще бъде предадена, и онези, които са я довели, и онзи, който я е родил, и онзи, който я е укрепявал в онези времена. Но от издънка на нейните корени ще се издигне един на негово място, който ще дойде с войска и ще влезе в крепостта на северния цар, и ще действа против тях, и ще надделее; и ще отнесе също в плен в Египет техните богове, заедно с князете им, и със скъпоценните им съдове от сребро и злато; и ще надживее северния цар с повече години. Тогава южният цар ще влезе в царството си и ще се върне в своята земя. Даниил 11:5–9.

Историческото изпълнение на стиховете предоставя образа за пророческото изпълнение на хилядата двеста и шестдесет години папско господство, посочени в стихове тридесет и първи до четиридесети, както и пророческия образец за изпълнението на стих единадесети, който за пръв път се изпълни през 217 г. пр. Хр. при битката при Рафтия. Тези трима свидетели определят характеристиките на Украинската война, в която Путин, последният цар на юга, ще надделее над прокси армията на папския цар на севера.

Темата на втората линия на пророческата история е как смъртоносната рана е нанесена на папството през 1798 г., както е представено в стихове пети до девети и в битката при Рафия в единадесети стих. Южният цар, който е Египет, е силата на змея.

Сине човешки, насочи лицето си против фараона, египетския цар, и пророкувай против него и против целия Египет; говори и кажи: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против тебе, фараоне, египетски царю, големият змей, който лежи сред реките си, който е казал: Моя е реката ми, и аз сам си я създадох. Езекиил 29:2, 3.

Трите илюстрации за това, че южният цар надделява над северния цар в единадесета глава, се съчетават, за да определят окончателното падение на северния цар в четиридесет и пети стих.

И ще разположи царските шатри на двореца си между моретата, на славната свята планина; но ще дойде краят му, и никой няма да му помогне. Даниил 11:45.

Има три линии в единадесета глава, които илюстрират как южен цар побеждава северен цар, но когато северният цар стига до своя край и няма кой да му помогне, това не е толкова очевидно. Но книгата Откровение установява, че именно силата на змея я поваля, като яде

плътта ѝ и я изгаря с огън. Щом силата на змея бъде разпозната от книгата Откровение, можем да видим царете, които са също и змеят, а също и южният цар, които ще повалят северния цар в четиридесет и пети стих. Трима преки свидетели в главата, които всички свидетелстват за тяхното съвършено изпълнение, както е представено чрез връзката между книгите Даниил и Откровение.

Съвременният папски цар на север идва към своя край без никой да му помогне в четиридесет и пети стих, а книгата Откровение посочва как папската власт стига до своя край от ръката на драконовата сила.

И десетте рога, които видя върху звяра, те ще намразят блудницата и ще я направят пуста и гола, и ще изядат плътта ѝ, и ще я изгорят с огън. Защото Бог е вложил в сърцата им да изпълнят Неговата воля, и да бъдат в съгласие, и да дадат царството си на звяра, докле се изпълнят Божиите думи. Откровение 17:16, 17.

Десетте царе изгарят с огън папския северен цар и изядат плътта ѝ. Царете на последните дни са силата на змея.

„Царе и владетели и управници са положили върху себе си белега на антихриста и са представени като змея, който отива да воюва против светиите — против онези, които пазят Божиите заповеди и имат вярата на Исус. В своята вражда срещу Божия народ те се показват виновни и за избора на Варава вместо Христос.“ Свидетелства към служителите, 38.

Десетте царе са силата на змея, която е представена също и от царството на Гърция и Александър. Тези царе са южни царе, защото са представени от фараона, царя на Египет. Те ще изядат плътта ѝ, защото са също и пророческите „псета“, които Псалмопевецът нарича „сборището на нечестивите“.

Защото псета ме обкръжиха; сборище от нечестивци ме обгради; прободоха ръцете ми и нозете ми. Мога да изброя всичките си кости; те гледат и се взират в мене. Разделят помежду си дрехите ми и хвърлят жребий за облеклото ми. Псалми 22:16–18.

Папството е царят на севера в четиридесет и пети стих, а папството е представено чрез Езавел в църквата в Тиатир.

Но имам малко против тебе, защото оставяш онази жена Езавел, която нарича себе си пророчица, да поучава и да съблазнява Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено. И дадох ѝ време да се покае за блудството си; и тя не се покая. Ето, Аз ще я хвърля на одър, и онези, които прелюбодействат с нея — в голяма скръб, ако не се покаят за делата си. Откровение 2:20–22.

Присъдата над Езавел се изпълнява, когато тя е изядена от кучета.

И за Езавел Господ каза, като рече: Кучетата ще изядат Езавел край стената на Езраел. 3 Царе 21:23.

Кучетата са езическият Рим, силата на змея, защото именно езическият Рим разпна Христос.

„В страданията на Христос на кръста се изпълни пророчество. Векове преди разпятието Спасителят бе предсказал какво отношение щеше да получи. Той каза: „Защото кучета Ме обкръжиха; тълпа от нечестивци Ме наобиколи; прободоха ръцете Ми и нозете Ми. Мога да изброя всичките Си кости; те гледат и се взират в Мен. Разделят помежду си дрехите Ми и за облеклото Ми хвърлят жребий.“ Псалом 22:16–18. Пророчеството относно Неговите дрехи се изпълни без съвещание или намеса от страна на приятелите или враговете на Разпнатия. На войниците, които Го бяха прикрепили на кръста, бяха дадени Неговите одежди. Христос чу препирнята на мъжете, докато си разделяха дрехите Му. Неговата дреха беше изтъкана цяла, без шев, и те казаха: „Да не я раздираме, а да хвърлим жребий за нея, чия да бъде.““ Копнежът на вековете, 746.

Десетте царе, които са кучетата, които са сборището на нечестивите, които са Гърция и Египет, също ще изгорят блудницата с огън.

И дъщерята на някой свещеник, ако се оскверни, като блудства, осквернява баща си; с огън да бъде изгорена. Левит 21:9.

Десетте царе изгарят блудницата с огън, защото тя претендира да бъде жрица, а е блудница.

И в онзи ден Тир ще бъде забравен седемдесет години, според дните на един цар; след края на седемдесетте години Тир ще запее като блудница. Вземи арфа, обикаляй града, ти, забравена блуднице; засвири сладкозвучно, изпей много песни, за да бъдеш спомнена. И след края на седемдесетте години ще стане така, че Господ ще посети Тир, и той ще се върне към печалбата си, и ще блудства с всички царства на света по лицето на земята. Исаия 23:15–17.

В стихове пети до девети, и в стихове тридесет и първи до четиридесети, намираме свидетелство, че папството достига своя край от ръцете на силата на змея. Този принцип в настоящия момент също се изпълнява в Украинската война. Тези трима свидетели ни известяват, че когато северният цар стигне до своя край и няма кой да му помогне в стих четиридесет и пети, змейът ще изяде плътта ѝ и ще я изгори с огън. По думите на двама или трима свидетели подтикът за действието на змея ще включва нарушен договор.

В стихове пети до девети Втората сирийска война завърши с договор през 253 г. пр. Хр. Войната бе започнала през 260 г. пр. Хр., и седем години след началото на Втората сирийска война бе сключен мирен договор, като царят на юга даде дъщеря на царя на севера, за да може той да се ожени за дъщерята на царя на юга и да установи мир чрез брачния съюз. Седем години след брака, през 246 г. пр. Хр., царят на севера отстрани южната невеста и възстанови първата си съпруга, която бе отстранил, когато се ожени за египетската принцеса. Подбудата за царя на юга да нахлуе в северното царство и да плени северния цар беше нарушен договор.

Нарушеният договор предобрази нарушаването на Договора от Толентино през 1797 г., което даде на Наполеон подбудата да плени папата през 1798 г., както Птолемей бе сторил на Селевк през 246 г. пр. Хр. Когато Птолемей III се завърна в Египет от победата си над северната Селевкидска империя на Селевк II, той донесе обратно в Египет толкова много

съкровища, че египтяните дадоха на Птолемей III титлата „Евергет“ (означаваща Благодетел) за това, че след много години възстановил техните „пленени богове“.

Но от издънка на нейните корени ще се издигне един на неговото място, който ще дойде с войска и ще влезе в крепостта на северния цар, и ще действа против тях, и ще надделее; и също ще отведе в плен в Египет техните богове, с техните князе и с техните скъпоценни съдове от сребро и злато; и той ще надживее северния цар с повече години. Даниил 11:7, 8.

Когато Наполеон плени папата през 1798 година, той ограби ватиканските съкровища и ги отнесе обратно във Франция, както е предобразено от Птолемей III, който взе съкровища и също така отведе Селевк II обратно в Египет, където Селевк II умря, падайки от кон. Това предобразяваше отстраняването от Наполеон на папството от звяра през 1798 година и смъртта на папата през 1799 година. Папството в Откровение 17 е жената, която язди звяра, а поражението, пленяването и последвалата смърт на Селевк след падане от кон предобразяват отнемането от Наполеон на гражданската власт на папството (представена като звяр в Откровение 17).

И тъй, той ме отнесе с духа в пустинята; и видях жена, седяща на звяр с цвят ален, пълен с имена на хули, който имаше седем глави и десет рога. ... И ангелът ми каза: Защо се почуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на звяра, който я носи, който има седемте глави и десетте рога. ... А жената, която видя, е онзи велик град, който царува над земните царе. Откровение 17:3, 7, 18.

Стихове пети до девети въвеждат войната между северния и южния цар в единадесета глава. Стих пети осигурява отправната опора към Рим като северния цар, защото посочва, че северният цар ще завладее три географски области, преди да установи върховното си господство. Тези стихове представят пророческата структура, която излага периода, през който северният цар управлява, но достига до своя край. Именно това е самата предпоставка и обещание на единадесета глава. Темата на тази линия е смъртоносна рана на папския северен цар, или, както заявява стих четиридесет и пети: „и ще стигне до края си, и не ще има кой да му помогне“. Тази истина е настояща истина в последните дни.

Ще продължим в следващата статия.